

А нѣмамъ намѣрение да си отида. Нищо лошо не съмъ сторилъ. По-добрѣ, ти гледай да ме нахранишъ. Азъ съмъ страшно гладенъ.

Когато Халворъ се нахранилъ колкото му душа искала, царската дъщеря му каза да се опита и замахне съ меча, който висѣлъ на стѣ-

ната. А пъкъ той — какъ да замахне, — не можалъ дори да го помѣсти отъ тамъ.

— Тогасъ пийни отъ тази бутилка, дѣто е тамъ окачена при него, — рекла царската дъщеря. — Тѣй прави и тролтъ, прѣди да вземе въ ржцѣ този мечъ.